

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi W. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Rejonowego w B.

z dn. 20 października 2006 r.,

w sprawie z wniosku Przędzalni Czesankowej "W." Sp. z o.o. w likwidacji

o ogłoszenie upadłości w celu likwidacji majątku

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 20 czerwca 2007 r.,

zażalenia W. W.

na zarządzenie Sądu Rejonowego w B.

z dnia 1 grudnia 2006 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Przewodniczący Wydziału Gospodarczego w Sądzie Rejonowym zarządzeniem z dnia 1 grudnia 2006 r. zwrócił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia z dnia 20 października 2006 r. wydanego w sprawie, sygn. akt VI Gup .../04 lik Ap-2. W uzasadnieniu wskazał, że skarga została złożona osobiście przez uczestnika postępowania W. W. W konsekwencji został naruszony art. 87¹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. W takiej sytuacji ma zastosowanie art. 130 § 5 k.p.c., w myśl którego pisma procesowe sporządzone z naruszeniem art. 87¹ k.p.c. podlegają zwrotowi bez wzywania do uiszczenia braków, chyba, że ustawa stanowi inaczej.

Sąd Rejonowy doręczając odpis wyżej wymienionego zarządzenia pouczył skarżącego, że przysługuje mu zażalenie do Sądu Najwyższego.

W piśmie procesowym z dnia 13 grudnia 2006 r., zakwalifikowanym jako zażalenie na zarządzenie przewodniczącego w przedmiocie zwrotu skargi, skarżący kwestionował zasadność zwrotu skargi, twierdząc, że przysługuje mu prawo do jej wniesienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wniesione przez skarżącego jest z mocy prawa niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu. Zgodnie bowiem z treścią art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje wyłącznie na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie wskazane w tym przepisie. Ponadto odrzuceniu podlega zażalenie wniesione do Sądu Najwyższego z pominięciem przymusu adwokacko-radcowskiego (art. 87¹ § 1 k.p.c.).

Na marginesie tylko należy zwrócić uwagę, że decyzja przewodniczącego wydziału o zwrocie skargi nie była formalnie poprawna, co jednak z punktu widzenia interesu skarżącego jest bez znaczenia. Skarga wniesiona z pominięciem przepisów o przymusie adwokacko-radcowskim winna zostać odrzucona przez Sąd Najwyższy, a nie zwrócona przez przewodniczącego wydziału w sądzie pierwszej instancji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.